

Er wordt hard aan de boten gewerkt.

Julein, die vanaf het begin aan het project heeft deelgenomen, is nu een zelfstandige visser.

EIGEN FOTO

'boot, maar in de boot'

Jongeren zijn bezig met de voorbereidingen om de fuiken uit te zetten.

FOTO STICHTING KONTRA KRIMINALIDAT I POBRESA

Visnetten en een fuik.

begon hij met vrijwilligerswerk bij het nabijgelegen buurtcentrum in Montaña en in de wijk Rooi Santu en organiseerde hij een vakantieplan en voetbalwedstrijden voor de jongeren in die wijken. In samenwerking met Unidad di Barrio en Reda Social en de wijkorganisaties was het de bedoeling dat de jongelui uit de wijken ook mee zouden helpen met het opknappen van enkele huizen, maar dat is helaas niet gelukt.

Hij constateerde dat de jongeren met wie hij in contact kwam,

de meesten uit het criminele circuit en ook verschillende drop-outs, veel aandacht vroegen en dat het voetballen met hen alleen niet voldoende was. Aangezien vissen en snorkelen zijn grote hobby is, nam hij de jongens mee en begonnen ze met 'kant vissen' bij de rotsen van het nabijgelegen Baya Beach, de Directeursbaai aan de Caracasbaai en bij de Mirador van Hyatt. Het kwam wel eens voor dat ze er vijf weken achtereen verbleven en hun tijd met vissen doorbrachten. De jongens, die

in die tijd niet naar school gingen of geen werk hadden waren heel erg enthousiast en betrokken bij het vissen en de groep groeide.

Van alle kanten werd er voor deze mooie daad van Carolina advies gegeven en op een bepaald moment was het mevrouw Van der Hoest, die uiteindelijk hielp met het projectdossier. Carolina: „We zagen een vooruitgang en dat de jongeren van de straat weg bleven. Vandaag de dag kunnen we het bewijs leveren met ten minste vier à vijf jongeren, die toen door dit project zijn gegaan en momenteel hun kost verdienen met vissen en ander werk en in hun eigen onderhoud kunnen voorzien. Dat zijn er misschien niet veel, althans niet zoveel als ik had gehoopt, maar elke persoon die met het project geholpen is, is meegenomen. In 2003 was ik niet meer zo nauw betrokken bij het project, omdat ik lid werd van de Eilandsraad en mijn tijd daarin moest steken. En doordat ik toen vaak niet zelf aanwezig kon zijn, raakten gaandeweg allerlei spullen kwijt. De boten raakten los, soms door vandalisme en misschien ook doordat de jongelui niet steeds werden bijgestaan en niet de discipline hadden goed voor hun spullen te blijven zorgen. Ook werden enige visnetten gestolen.

Aan het visserijproject wordt nu weer volop en hard gewerkt. We hebben een tweedehands vissersboot tegen schappelijke prijs kunnen kopen, waar het een en ander aan moet gebeuren en waar momenteel aan wordt gewerkt door verschillende enthousiaste vrijwilligers, zodat de jongelui zo gauw mogelijk weer de zee op kunnen. Vorig jaar werd via Robby's lottery een donatie verkregen, waarmee tien vissersfuiken werden aangeschaft.

Het is onze bedoeling dat er vooraf ook een cursus komt om de jongeren de beginselen van het vissen bij te brengen, met alles wat ermee van doen heeft, bijvoorbeeld hoe je het nylondraad knoopt, of de netten vlecht, hoe te slepen, hoe je je eigen lood smelt, de fuiken uitzet en hygiëne. En ook moeten ze leren koken, want als je lange tijd van huis bent om te vissen, moet je kunnen overleven. Het gaat nu meer om de nieuwkomers onder de jongeren, ze vragen er zelf om wanneer we er weer mee gaan beginnen. Wij willen er een lokale opleiding van gaan maken, waarin de jongens worden opgeleid om te leren vissen. Zoiets is er nog niet op het eiland. Ook moeten ze zelf aan de boot leren klussen en uiteindelijk ook een boot leren maken. Dat is tot nu toe nog niet

helemaal gelukt, omdat er ook schoolgaanden bij zijn, die alleen in de weekends kunnen meehelpen. Een heel belangrijk streven is hen ook te leren sparen van het verdiende geld en de discipline om ermee om te gaan.”

Carolina: „We zijn nu begonnen met deze boot, die we net hebben aangeschaft en die we in orde maken, maar het moeten er uiteindelijk vijf gaan worden. De bedoeling is dat de jongelui een boot in bruikleen krijgen om te gaan vissen. Het gaat hierbij om jongens die al zelfstandig kunnen vissen. Voor de jongeren die nog geen ervaring hebben, gaat er begeleiding mee. Als de boot af is, willen we via sponsoren een bijdrage vragen om de benodigde overige spullen aan te kunnen schaffen en een motor te kopen. Ook wil de stichting een gebouwtje of een container inrichten voor het koken, les geven, overnachten en het opbergen van de visspullen, zoals materiaal en gereedschappen. De deelnemers slapen en koken tot nu toe namelijk gewoon in de open lucht, onder de rotsen, de tamarindeboom of de betonnen pier aan de Caracasbaai. Het geld dat met vissen wordt verdiend, is toereikend om de kosten van het project te dekken, doch niet om verdere investeringen te doen.”

De hoofdwegen worden schoon gemaakt, met ondersteuning van Selikor.